UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

12 päivänä heinäkuuta 2012*

Uusien jäsenvaltioiden liittyminen — Maataloustuotteiden ylijäämävarastomaksun määrittäminen — Se, että kansallisen lainsäädännön säännöksessä viitataan unionin sellaisen asetuksen säännökseen, jota ei ole asianmukaisesti julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä kyseisen jäsenvaltion kielellä

Asiassa C-146/11,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Riigikohus (Viro) on esittänyt 17.3.2011 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 25.3.2011, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

AS Pimix, selvitystilassa,

vastaan

Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus ja

Põllumajandusministeerium,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit U. Lõhmus, A. Rosas, A. Arabadjiev ja C. G. Fernlund (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: V. Trstenjak,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc-Sławiczek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.5.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— AS Pimix, selvitystilassa, edustajinaan advokaat M. Ots ja vandeadvokaat T. Pikamäe,

— Viron hallitus, asiamiehenään M. Linntam,

— Euroopan komissio, asiamiehinään K. Saaremäel-Stoilov, H. Tserepa-Lacombe ja A. Marcoulli,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: viro.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEUT 288 artiklan ja SEUT 297 artiklan 1 kohdan sekä Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan (EUVL 2003, L 236, s. 33; jäljempänä vuoden 2003 liittymisasiakirja) 58 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat AS Pimix (jäljempänä Pimix), selvitystilassa, sekä Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus (vero- ja tullihallinnon eteläinen vero- ja tullikeskus) ja Põllumajandusministeerium (maatalousministeriö) ja joka koskee ylijäämävarastomaksun perimistä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Vuoden 2003 liittymisasiakirja

3 Vuoden 2003 liittymisasiakirjan 2 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Alkuperäisten sopimusten määräykset sekä toimielinten ja Euroopan keskuspankin ennen liittymistä antamien säädösten säännökset ja määräykset sitovat uusia jäsenvaltioita liittymispäivästä alkaen, ja niitä sovelletaan näissä valtioissa kyseisissä sopimuksissa ja tässä asiakirjassa määrätyin edellytyksin.”

4 Vuoden 2003 liittymisasiakirjan 41 artiklan ensimmäisessä kohdassa annetaan Euroopan komissiolle mahdollisuus toteuttaa toimenpiteitä, joilla on tarkoitus helpottaa siirtymistä uusissa jäsenvaltioissa voimassa olevasta järjestelmästä yhteisestä maatalouspolitiikasta johtuvaan järjestelmään. Nämä siirtymätoimenpiteet ”voidaan toteuttaa kolmen vuoden kuluessa liittymispäivästä eikä niitä saa soveltaa kyseisen kauden jälkeen”.

5 Vuoden 2003 liittymisasiakirjan 58 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Toimielinten ja Euroopan keskuspankin ennen liittymistä antamien säädösten tekstit, jotka neuvosto tai komissio taikka Euroopan keskuspankki on laatinut latvian, liettuan, maltan, puolan, slovakin, sloveenin, tšekin, unkarin ja viron kielellä, ovat liittymispäivästä alkaen todistusvoimaiset samoin edellytyksin kuin yhdellätoista nykyisellä kielellä laaditut tekstit. Ne julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, jos nykyisillä kielillä laaditut tekstitkin on julkaistu siinä.”

Asetus N:o 1

6 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15.4.1958 annetun neuvoston asetuksen N:o 1 (EYVL 1958, 17, s. 385), sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla, 1 artiklassa säädetään, että unionin viralliset kielet ovat ”englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kieli”.

7 Saman asetuksen 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Asetukset ja muut yleisesti sovellettavat säädökset laaditaan kahdellakymmenellä virallisella kielellä.”

8 Asetuksen 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Euroopan unionin virallinen lehti julkaistaan kahdellakymmenellä virallisella kielellä.”

9 Saman asetuksen 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Kun on kyse sellaisesta jäsenvaltiosta, jossa on useampia virallisia kieliä, käytettävä kieli määräytyy kyseisen valtion pyynnöstä kyseisen valtion lainsäädännön yleisten sääntöjen perusteella.

_ _”

Asetus (EY) N:o 1972/2003

10 Maataloustuotteiden kaupan osalta toteutettavista siirtymätoimenpiteistä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisen vuoksi 10.11.2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1972/2003 (EUVL L 293, s. 3) oikeusperustana on erityisesti vuoden 2003 liittymisasiakirjan 41 artikla.

11 Asetuksella N:o 1972/2003 pyritään sen johdanto-osan ensimmäisen perustelukappaleen mukaan siihen, että ”vältettäisiin maatalousmarkkinoiden yhteiseen järjestelyyn vaikuttava kaupan vääristymisen uhka, joka johtuu kymmenen uuden jäsenvaltion liittymisestä Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004”. Nämä riskit on otettu huomioon, ja asetuksen johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa korostetaan, että ”pelotevaikutuksen vuoksi olisi säädettävä, että uusien jäsenvaltioiden ylijäämävarastoista peritään maksuja”.

12 Tämän tarkoituksen saavuttamiseksi asetuksen N:o 1972/2003 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että uusien jäsenvaltioiden on 1.5.2004 perittävä vapaassa liikkeessä olevien tuotteiden ylijäämävarastojen haltijoilta maksuja.

13 Asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kunkin haltijan ylijäämävaraston määrittämiseksi uusien jäsenvaltioiden on otettava erityisesti huomioon

a) liittymistä edeltäneinä vuosina keskimäärin käytettävissä olleet varastot;

b) liittymistä edeltäneinä vuosina toteutuneet kauppavirrat;

c) olosuhteet, joissa varastot ovat muodostuneet.

Ylijäämävaraston käsitettä sovelletaan uusiin jäsenvaltioihin tuotuihin tai uusista jäsenvaltioista peräisin oleviin tuotteisiin. Ylijäämävaraston käsitettä sovelletaan myös uusien jäsenvaltioihin markkinoille tarkoitettuihin tuotteisiin.

_ _”

14 Asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, että ylijäämävarastomaksun määrä määräytyy 1.5.2004 voimassa olevan erga omnes -tuontitullin perusteella. Kyseinen tulli on vahvistettu tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 11.9.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1789/2003 (EUVL L 281, s. 1).

15 Sen varmistamiseksi, että ylijäämävarastomaksut peritään moitteettomasti, asetuksen N:o 1972/2003 4 artiklan 4 kohdassa edellytetään, että uudet jäsenvaltiot tekevät viipymättä 1.5.2004 käytettävissä olevien varastojen määrityksen ja ilmoittavat 31.7.2004 mennessä komissiolle ylijäämävarastoissa olevien tuotteiden määrän.

16 Kyseisen asetuksen 4 artiklan 5 kohdassa säädetään Viron osalta, että artiklaa sovelletaan muun muassa yhdistetyn nimikkeistön koodiin 0405 10 kuuluviin tuotteisiin eli voihin.

17 Asetusta sovellettiin sen 10 artiklan mukaisesti 1.5.2004–30.4.2007.

Asetus N:o 1789/2003

18 Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) liite I muodostaa yhdistetyn nimikkeistön. Komissio päivittää yhdistetyn nimikkeistön kerran vuodessa. Asetus N:o 1789/2003 tuli voimaan 1.1.2004.

Viron oikeus

19 Riigikogu (Viron parlamentti) hyväksyi 7.4.2004 ylijäämävarastomaksulain (Üleliigse laovaru tasu seadus; RT I 2004, 30, 203; jäljempänä ÜLTS). Laki julkaistiin Riigi Teatajassa 27.4.2004, ja se tuli voimaan 1.5.2004.

20 ÜLTS:n 7 §:n mukaan ”ylijäämävarasto” vastaa 1.5.2004 hallinnassa olleen varaston ja siirtovaraston välistä erotusta.

21 ÜLTS:n 6 §:n määritelmän mukaan ”siirtovarastolla” tarkoitetaan Viron tasavallan liittymistä Euroopan unioniin edeltäneiden viimeisen neljän vuoden eli vuosien 2000–2003 varastojen vuosittaista keskiarvoa kerrottuna 1,2:lla.

22 ÜLTS:n 10 §:n mukaan Põllumajandusministeerium laskee toimijan ilmoitusten pohjalta siirtovaraston ja ylijäämävaraston. Toimijan perustellusta pyynnöstä Põllumajandusministeerium voi ottaa huomioon tiettyjä olosuhteita, jotka voivat selittää varaston kasvamisen ilman, että kyse on keinottelusta.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

23 Põllumajandusministeerium määritti 29.10.2004, että Pimixillä oli CN-koodiin 0405 10 19 kuuluvan luonnollisen voin 550 tonnin suuruinen ylijäämävarasto.

24 Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus vahvisti 26.11.2004 tekemällään maksupäätöksellä Pimixiltä tästä ylijäämävarastosta perittävän maksun määräksi 16 318 500 Viron kruunua (EEK). Noudattaakseen Riigikohusin 5.10.2006 antamaa tuomiota Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus peruutti tämän maksupäätöksensä ja vahvisti 29.3.2007 tehdyllä uudella maksupäätöksellä Pimixiltä perittävän maksun määräksi tämän saman summan soveltamalla ÜLTS:n 14 §:n 2 momentissa ja asetuksen N:o 1972/2003 4 artiklan 3 kohdassa säädettyä määrää.

25 Pimix on riitauttanut 29.10.2004 tehdyn päätöksen sekä 29.3.2007 tehdyn maksupäätöksen. Sen alimman oikeusasteen tuomioistuimessa nostama kanne ja sen tekemä valitus on hylätty. Kassaatiovalituksessa Pimix moittii alempia tuomioistuimia siitä, että niissä on sovellettu asetuksia N:o 1789/2003 ja N:o 1972/2003, vaikka niitä ei ollut asianmukaisesti julkaistu viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja vaikka lisäksi kansallinen sääntely, jolla yhdistetty nimikkeistö oli saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä, oli lakannut olemasta voimassa 1.5.2004. Pimix vetoaa

asiassa C-161/06, Skoma-Lux, 11.12.2007 annettuun tuomioon (Kok., s. I-10841) ja väittää, etteivät Viron hallintoviranomaiset voineet asettaa sille sellaisesta sääntelystä seuraavia velvoitteita, jota ei ole saatettu osaksi kansallista oikeutta ja jota ei ole julkaistu asianmukaisesti ennen kuin 5.3.2005.

26 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin arvioi, että sen käsiteltävänä olevan asian ratkaisu edellyttää sen selvittämistä, ovatko Viron hallintoviranomaiset käyttäneet Pimixin ylijäämävaraston määrittämisen perustana ainoastaan unionin lainsäädännön säännöksiä, jotka on pantu täytäntöön ÜLTS:llä, vai ovatko ne soveltaneet välittömästi unionin lainsäädäntöä ennen sen julkaisua asianmukaisesti viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

27 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan maksun olennaiset osatekijät eli maksun maksaja, maksun kohde ja maksun suuruus eivät käy ilmi ÜLTS:stä selvästi ja suoraan. Useissa ÜLTS:n säännöksissä nimittäin viitataan unionin lainsäädäntöön. Siten maksun maksajan osalta ”toimijan” käsite on määritelty ÜLTS:n 5 §:n 1 momentissa viittaamalla ”maataloustuotteisiin”, jotka puolestaan määritellään ÜLTS:n 2 §:ssä viittaamalla asetuksen N:o 1972/2003 4 artiklan 5 kohdan Viroa koskeviin säännöksiin. Kansallinen tuomioistuin toteaa, ettei tämä jälkimmäinen säännös ole läpinäkyvä, koska yhdistetyn nimikkeistön sisällön ymmärtämiseksi on tutustuttava asetukseen N:o 1789/2003.

28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että sillä hetkellä, kun Pimixin täytyi antaa ilmoituksensa, sillä ei ollut mahdollisuutta ymmärtää, miksi tällainen ilmoitus oli tehtävä, eikä sitä, minkä maataloustuotteiden osalta tämä ilmoitusvelvollisuus oli syntynyt. On nimittäin niin, että 1.5.2004, jolloin ylijäämävarastojen määrien oli oltava määritettynä, ja 29.10.2004, jolloin annettiin Pimixin ylijäämävarastojen määrän vahvistava päätös, asetuksia N:o 1789/2003 ja N:o 1972/2003 ei ollut julkaistu viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

29 Erityisesti asetuksessa N:o 1789/2003 säädetyn yhdistetyn nimikkeistön osalta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, ettei kyseistä nimikkeistöä ollut 1.5.2004 saatettu millään tuolloin voimassa olleella kansallisen oikeuden säännöksellä osaksi kansallista oikeutta.

30 Kun otetaan huomioon nämä seikat, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, onko ÜLTS:n 2 §:llä, kun siinä viitataan unionin asetukseen, jota ei ole asianmukaisesti julkaistu viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä, pantu täytäntöön kyseinen asetus yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-560/07, Balbiino, 4.6.2009 antamassa tuomiossa (Kok., s. I-4447) ja asiassa C-140/08, Rakvere Lihakombinaat, 29.10.2009 antamassa tuomiossa (Kok., s. I-10533) tarkoitetulla tavalla.

31 Tässä tilanteessa Riigikohus on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko SEUT 288 artiklaa, luettuna yhdessä [vuoden 2003] liittymisasiakirjan 58 artiklan kanssa ja ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö [edellä mainitut asiat Skoma-Lux, Balbiino ja Rakvere Lihakombinaat], tulkittava siten, että yksityiseltä voidaan vaatia [asetuksesta N:o 1972/2003] johtuvan velvoitteen täyttämistä,

a) myös siitä huolimatta, että kyseistä asetusta ei ollut 1.5.2004 mennessä julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä viron kielellä

b) ja siitä huolimatta, että kyseisen jäsenvaltion lainsäätäjä ei ole määritellyt asetuksessa vahvistettua maataloustuotteiden käsitettä valtionsisäisessä lainsäädäntötoimessa vaan on ainoastaan viitannut [saman] asetuksen 4 artiklan 5 kohtaan, vaikka asetusta ei ole julkaistu sääntöjenmukaisesti,

c) kun yksityinen on kuitenkin täyttänyt yhden [asetuksesta N:o 1972/2003] ilmenevän velvoitteen (hän on ilmoittanut varastotilanteen oikean tavarakoodin mukaan) eikä ole riitauttanut tätä velvoitetta,

d) ja kun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vahvisti tältä yksityiseltä perittävän maksun sellaisena ajankohtana, jona asetus N:o 1972/2003 oli jo julkaistu viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä?

2) Voidaanko [vuoden 2003] liittymisasiakirjan 58 artiklasta, luettuna yhdessä SEUT 297 artiklan 1 kohdan kanssa, sekä [asetuksen N:o 1972/2003] johdanto-osan kolmannesta perustelukappaleesta ja 4 artiklasta päätellä, että jäsenvaltio voi vaatia yksityiseltä ylijäämävarastomaksun, jos asetusta N:o 1972/2003 ei ollut 1.5.2004 mennessä julkaistu viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä, mutta tämä asetus oli, kun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen myöhemmin vahvisti maksun, jo julkaistu viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

32 Näillä kahdella kysymyksellään, joita on tarkasteltava yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy pääosin, onko vuoden 2003 liittymisasiakirjan 58 artiklaa tulkittava siten, että se estää sen, että Virossa sovelletaan yksityisiä vastaan asetuksen N:o 1972/2003 säännöksiä, joita ei ollut 1.5.2004 julkaistu viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä eikä saatettu osaksi Viron kansallista oikeutta, vaikka yksityiset ovat voineet muilla keinoin saada tiedon näistä säännöksistä.

33 Tähän kysymykseen vastaamiseksi on palautettava mieleen, että yksi unionin oikeusjärjestyksen perustavanlaatuisista periaatteista on, että viranomaisten toteuttamiin toimenpiteisiin ei voida vedota yksityisiä oikeussubjekteja vastaan ennen kuin asianomaiset ovat voineet saada asian tietoonsa Euroopan unionin virallisessa lehdessä suoritetun asianmukaisen julkaisemisen kautta (asia 98/78, Racke, tuomio 25.1.1979, Kok., s. 69, Kok. Ep. IV, s. 297, 15 kohta ja em. asia Skoma-Lux, tuomion 37 kohta).

34 Lisäksi vuoden 2003 liittymisasiakirjan 2 artiklasta seuraa, että toimielinten ennen liittymistä antamat säädökset sitovat uusia jäsenvaltioita ja niitä sovelletaan näissä valtioissa liittymispäivästä alkaen. Se, voidaanko niihin vedota näiden valtioiden luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä vastaan, riippuu kuitenkin niistä yleisistä edellytyksistä, jotka koskevat unionin oikeuden täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa, sellaisina kuin niistä määrätään alkuperäisissä perustamissopimuksissa ja uusien jäsenvaltioiden osalta itse vuoden 2003 liittymisasiakirjassa (em. asia Skoma-Lux, tuomion 32 kohta).

35 Kun kyse on neuvoston ja komission asetuksista ja näiden toimielinten direktiiveistä, jotka on osoitettu kaikille jäsenvaltioille, SEUT 297 artiklan 2 kohdan määräyksistä seuraa, ettei näillä säädöksillä voi olla oikeusvaikutuksia, ellei niitä ole julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä (ks. vastaavasti em. asia Skoma-Lux, tuomion 33 kohta).

36 Näitä periaatteita on noudatettava samoin seurauksin silloin, kun unionin lainsäädännössä velvoitetaan jäsenvaltiot toteuttamaan sen täytäntöön panemiseksi toimenpiteitä, joissa asetetaan yksityisille velvoitteita. Näin ollen tällaiset toimenpiteet on julkaistava, jotta viimeksi mainitut voivat saada niistä tiedon (ks. vastaavasti asia C-313/99, Mulligan ym., tuomio 20.6.2002, Kok., s. I-5719, 51 ja 52 kohta). Niillä, joita asia koskee, on myös oltava mahdollisuus saada tietoja niiden kansallisten toimenpiteiden lähteestä, joilla heille asetetaan velvoitteita. Julkaistava on näin ollen paitsi kyseessä oleva kansallinen säännöstö myös se unionin oikeuden toimi, jolla jäsenvaltiot on saatettu velvoittaa toteuttamaan toimenpiteitä, joissa asetetaan yksityisille velvoitteita (ks. vastaavasti asia C-345/06, Heinrich, tuomio 10.3.2009, Kok., s. I-1659, 45–47 kohta).

37 Vuoden 2003 liittymisasiakirjan 58 artiklasta ja asetuksen N:o 1 4, 5 ja 8 artiklasta yhdessä seuraa lisäksi, että unionin asetuksen asianmukaiseen julkaisemiseen on sellaisen jäsenvaltion osalta, jonka kieli on unionin virallinen kieli, kuuluttava kyseisen säädöksen julkaiseminen kyseisellä kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä (em. asia Skoma-Lux, tuomion 34 kohta).

38 Oikeuskäytännössä on siten todettu, että vuoden 2003 liittymisasiakirjan 58 artikla estää sen, että sellaiseen unionin lainsäädäntöön sisältyviä velvoitteita, jota ei ole julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä uuden jäsenvaltion kielellä, kun tämä kieli on unionin virallinen kieli, voitaisiin soveltaa yksityisiin tässä jäsenvaltiossa, vaikka nämä olisivat voineet muilla keinoin saada tiedon tästä lainsäädännöstä (em. asia Skoma-Lux, tuomion 51 kohta ja em. asia Balbiino, tuomion 30 kohta).

39 Kun Viron tasavalta on 7.4.2004 hyväksynyt ÜLTS:n, se on pannut täytäntöön asetuksesta N:o 1972/2003 johtuvat velvoitteet säätämällä maataloustuotteiden ylijäämävarastomaksusta ja määrittämällä, miten kyseinen maksu lasketaan. ÜLTS:llä on siis asetettu Virossa yksityisille velvoitteita siitä huolimatta, ettei kyseiseen asetukseen voida vedota niitä vastaan ennen kuin ne ovat voineet saada siitä tiedon siten, että se on julkaistu asianmukaisesti Euroopan unionin virallisessa lehdessä kyseisen jäsenvaltion kielellä. Näihin velvollisuuksiin kuuluu yksityisten velvollisuus ilmoittaa Põllumajandusministeeriumille viimeistään 15.5.2004 niiden hallinnassa 1.5.2004 olleet tiettyjen maataloustuotteiden varastot. On selvää, että ylijäämävarastomaksun maksuvelvollisuus määritetään siten tuona ajankohtana hallinnassa olleiden varastojen perusteella. Maksupäätöksen tekopäivällä ei siis ole vaikutusta kyseisen maksuvelvollisuuden perustavaan tapahtumaan. Näin ollen pääasiassa sen perusteella, että 29.3.2007 tehty maksupäätös on annettu sen jälkeen, kun asetukset N:o 1789/2003 ja N:o 1972/2003 on julkaistu asianmukaisesti viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ei voida katsoa, että näihin asetuksiin voitiin vedota Pimixiä vastaan ÜLTS:n voimaantulohetkellä.

40 Oikeuskäytännössä on jo todettu, että edellä mainitussa asiassa Skoma-Lux annettuun tuomioon perustuva sääntö ei estä vetoamasta ÜLTS-lakiin otettuihin asetuksen N:o 1972/2003 säännöksiin yksityisiä vastaan. Mainitulla säännöllä voi kuitenkin edelleen olla jäännösluonteinen soveltamisala silloin, jos Viron viranomaiset vetoavat yksityisiä vastaan sellaisiin tämän asetuksen säännöksiin, joita ei ole pantu täytäntöön ÜLTS:llä, ennen kyseisen asetuksen virallista julkaisemista viron kielellä (em. asia Balbiino, tuomion 32 kohta ja em. asia Rakvere Lihakombinaat, tuomion 34 kohta).

41 Asetuksessa N:o 1972/2003 säädetään, että jäsenvaltioiden on perittävä maksu tiettyjen CN-koodeilla yksilöityjen maataloustuotteiden 1.5.2004 olemassa olleista ylijäämävarastoista. Tätä asetusta ei kuitenkaan ollut 1.5.2004 julkaistu viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä, sillä se julkaistiin viron kielellä vasta 3.3.2005. Asetus N:o 1789/2003, johon sisältyi tuolloin voimassa ollut yhdistetty nimikkeistö, puolestaan julkaistiin viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä vasta 6.8.2004. Kun ÜLTS tuli voimaan 1.5.2004, yksityisillä ei ollut mahdollisuutta saada tietoonsa, mistä tuotteista perittiin ylijäämävarastomaksua, tutustumalla asianmukaisesti viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistuun unionin sääntelyyn. ÜLTS:ssä ei määritelty näitä tuotteita, vaan siinä ainoastaan viitattiin asetuksen N:o 1972/2003 4 artiklan 5 kohtaan. Yksityisillä ei myöskään ollut mahdollisuutta saada kansallisen lainsäädännön perusteella tietoonsa, mistä tuotteista oli kyse, koska Viron tullinimikkeistö oli kumottu 1.5.2004 lähtien.

42 Näissä olosuhteissa on todettava, että asetusten N:o 1789/2003 ja N:o 1972/2003 merkityksellisiin säännöksiin ei voitu vedota yksityisiä vastaan Virossa 1.5.2004 alkaen, koska niitä ei ollut julkaistu asianmukaisesti viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä eikä saatettu osaksi tämän jäsenvaltion kansallista oikeutta.

43 Viron hallitus korostaa kuitenkin, että pääasiassa Pimix oli tietoinen sille 1.5.2004 alkaen kuuluvien velvoitteiden ulottuvuudesta, koska jo vuoden 2003 liittymisasiakirjassa mainittiin maataloustuotteiden ylijäämävarastoista perittävät maksut. Viron hallituksen mukaan se, ettei asetukseen N:o 1972/2003 voitaisi vedota yksityisiä vastaan, olisi tämän asetuksen ja vuoden 2003 liittymisasiakirjan tavoitteen eli maataloustuotteilla keinottelun ehkäisemisen vastaista.

44 Oikeuskäytännössä on kuitenkin jo todettu, että tämän tuomion 33–38 kohdassa mainitun, oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteille perustuvan oikeuskäytännön noudattaminen ei ole unionin oikeuden tehokkuusperiaatteen vastaista, koska tehokkuusperiaate ei voi koskea sellaisia sääntöjä, joihin ei voi vielä vedota yksityisiä vastaan. Sen hyväksyminen, että säädökseen, jota ei ole asianmukaisesti julkaistu, voitaisiin tehokkuusperiaatteen nimissä vedota, merkitsisi sitä, että yksityiset joutuisivat asianomaisessa jäsenvaltiossa kärsimään haitalliset seuraukset siitä, että unionin viranomaiset eivät noudata velvollisuuttaan saattaa heidän käytettäväkseen liittymispäivänä koko yhteisön säännöstöä (acquis communautaire) kaikilla unionin virallisilla kielillä (em. asia Skoma-Lux, tuomion 42 kohta).

45 Viron hallitus väittää myös, että Pimix on ongelmitta täyttänyt ÜLTS:n mukaisen ilmoitusvelvollisuutensa, mikä osoittaa, että se oli tietoinen velvollisuuksiensa ulottuvuudesta jo ennen, kuin asetukset N:o 1789/2003 ja N:o 1972/2003 julkaistiin asianmukaisesti viron kielellä Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

46 Se seikka, että pääasiassa valittajana oleva yritys on täsmällisesti ilmoittanut hallussaan 1.5.2004 olleiden tuotteiden, joista peritään kyseinen maksu, määrät ja että se oli näin ollen tietoinen sovellettavista unionin säännöistä, ei kuitenkaan ole riittävä, jotta tätä yritystä vastaan voitaisiin vedota sellaiseen unionin lainsäädäntöön, jota ei ole asianmukaisesti julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä (ks. vastaavasti em. asia Skoma-Lux, tuomion 46 kohta).

47 Edellä esitetyn perusteella esitettyihin kysymyksiin on vastattava, että vuoden 2003 liittymisasiakirjan 58 artiklaa on tulkittava siten, että se estää sen, että Virossa sovelletaan yksityisiä vastaan asetuksen N:o 1972/2003 säännöksiä, joita ei ollut 1.5.2004 julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä viron kielellä eikä saatettu osaksi Viron kansallista oikeutta, vaikka yksityiset ovat voineet muilla keinoin saada tiedon näistä säännöksistä.

Oikeudenkäyntikulut

48 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan 58 artiklaa on tulkittava siten, että se estää sen, että Virossa sovelletaan yksityisiä vastaan maataloustuotteiden kaupan osalta toteutettavista siirtymätoimenpiteistä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisen vuoksi 10.11.2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1972/2003 säännöksiä, joita ei ollut 1.5.2004 julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä viron kielellä eikä saatettu osaksi Viron kansallista oikeutta, vaikka yksityiset ovat voineet muilla keinoin saada tiedon näistä säännöksistä.

Allekirjoitukset